

Ο ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ Γ' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Σ. Τ. Γ. 902^β

ΕΤΟΣ Β' - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΑΡ. Φ. 1 (17)
ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1948
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 500

ΟΧΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ, ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΤΕ

«*Ἡ Ἑλλὰς ἀγωνιζομένη προμαχεῖ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῶν Λαῶν τῆς Γῆς.*»

Πάει ὁ ἀνδρεῖος στὴν ἐκκλησιὰ νὰ προσκυνήσῃ. Εἶναι ντυμένος τὰ γιορτινά του. Τὰ μάτια ἀπαλὰ στέλνονται στὴν εἰκόνα τῆς Παναγίᾶς καὶ τὰ γόνατα κλείνουν σ' εὐλαβικὸ προσκύνημα. Ξάφνου, ἐνῶ εἶναι δοσμένος ὀλοκληρωτικὰ στὸ θρησκευτικὸ αὐτὸ καθῆκον, ὕπουλος καὶ ἄνανδρος ἐχθρός, πὺ θάταν ἀδύνατο ν' ἀναμετροῦθῃ μαζὺ του σὲ ἄλλη στιγμή, τοῦ μῆγει στὴν πλάτη τὸ δολοφονικὸ σιλέττο. Τὸ αἷμα βάφει τὸ πλακόστρωτο τῆς ἐκκλησιᾶς κι' ὁ ἀνδρεῖος πέφτει πρὶν προφτάσουν τὰ χεῖλη του ν' ἀγγίσουν τὸ εἰκόνισμα τῆς Παναγίᾶς.

Κι' ἦταν Δεκαπενταύγουστο. Ἡ Ἑλλῆ μας σημαιοστολισμένη βρισκόταν στὸ λιμάνι τῆς Τήνου Προσκυνήτρα τῆς Μεγαλόχαρης.

Σὲ μιὰ στιγμή ἕνας κρότος ἀκούστηκε κι' ἡ Ἑλλῆ ἔγειρε. Σὲ λίγο τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Αἰγαίου ἔγιναν ὁ ὕγρος τάφος τοῦ περήφανου πολεμικοῦ μας. Κι' ἦταν Δεκαπενταύγουστο. Πέρασαν ἀπὸ τότε περὶπου δυὸ μῆνες.

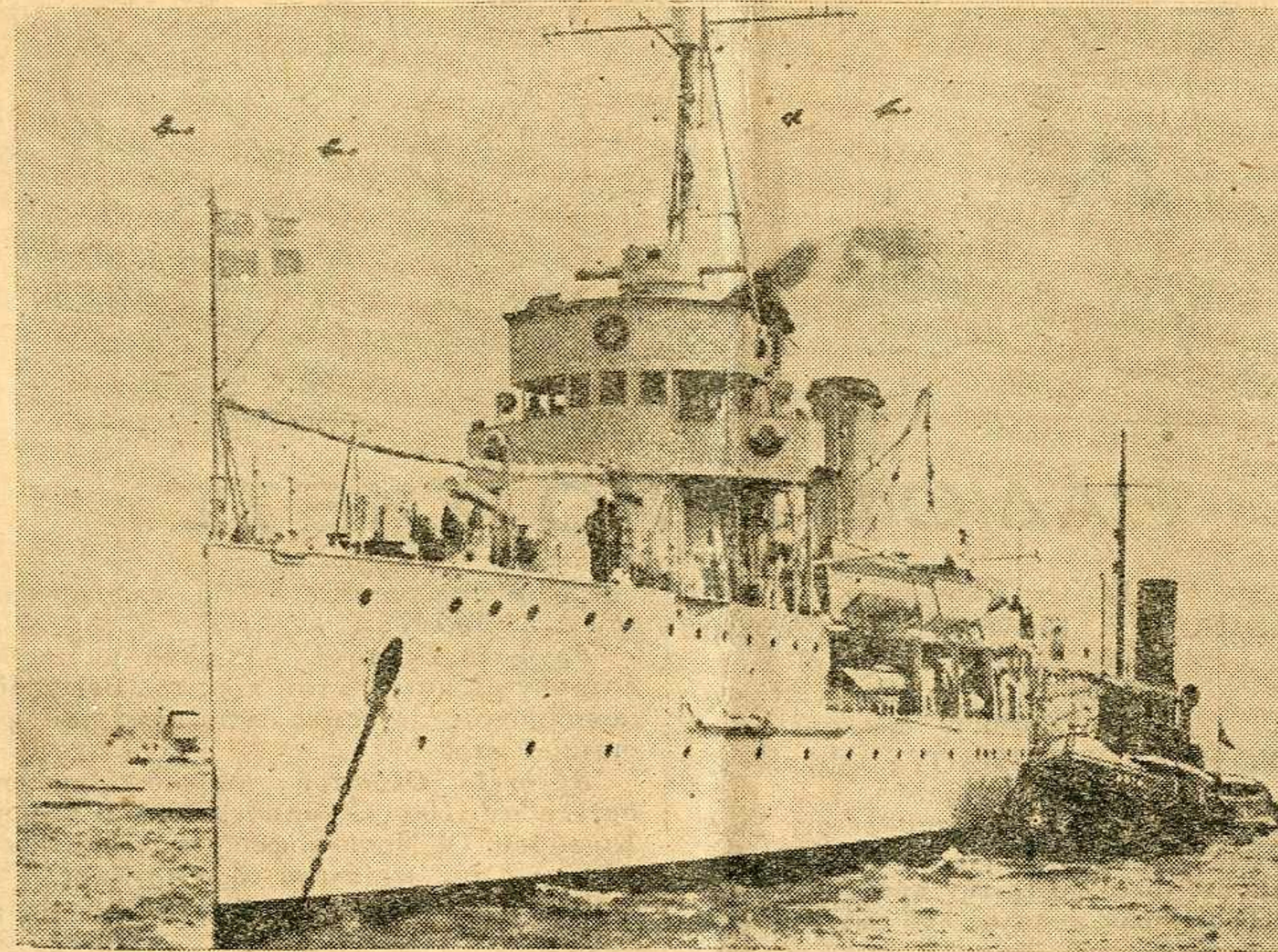
Καὶ μᾶς χτύπησαν οἱ φασίστες. Ρίχτηκαν στὰ σύνορά μας σὰν ὄρνια. Μὰ νὰ ἡ Πατρίδα μας ἢ αἰώνια στὶς ἐπάλξεις. Γρανίτινος τεῖχος τὰ στήθια τῶν παιδιῶν τῆς. Κι' ἡ Μεγαλόχαρη πὺ δὲν εἶχαν σεβαστῆ τὴ γιορτὴ τῆς, παραστέκει τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ὀδηγεῖ ἀπὸ νίκη σὲ νίκη.

Οἱ Ἑλληνες φαντᾶροι συμπαράλιασαν τὸν ἄνανδρο ἐχθρό. Τὸ θάνατο τῆς Ἑλλῆς μας τὸν ἐκδικοῦνται τὰ Ἑλληνόπουλα. Καὶ τρέχουν οἱ Ἰταλιάνοι, τρέχουν ἀσταμάτητα ἀκούγοντας πίσω τους τὴν νικητήρια ἰαχὴ τῶν Ἑλλήνων «ΑΕΡΑ». Καὶ θὰ νικούσαμε τελειωτικὰ:

Ἄν ἕνας ἄλλος ὕπουλος κι' αἰώνιος ἐχθρός μας δὲν ἔμπηγε στὴν πλάτη μας τὸ αἷμο σιλέττο γιὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς δειλοὺς πὺ ἐνῆκα ὁ Στρατός μας, δειλοὺς πὺ δόξες εἶχανε Λύσσα καὶ Καπορέττο

Εἶπε τὸ δεύτερο ΟΧΙ ἡ ἀθάνατη Ἑλλάδα. Καὶ πολέμησε καὶ πάλι. Μὰ τὸ βᾶρος ἦτανε μεγάλο κι' ἔτσι λύγισε. Οἱ βάρβαροι πάτησαν τὰ χῶματά τῆς.

Ἡ ψυχὴ ὅμως τῆς αἰώνιας χώρας δὲ λύγισε, δὲν ὑποτάχτηκε. Μὲ περιφρόνηση ἀντίκρουζε τοὺς ντροπιασμένους νικητές. Ἦταν περήφανη καὶ

Τὸ χρονικὸ τῆς ἡμέρας

Ἡ Ἑλλῆ

Τοῦ κ. Ἡλία Βενεζῆ

Καθὼς ὁ ἥλιος χσηλᾶνε πάνω στὶς Κυκλάδες κι' ἐνῶ ὀλοένα πλησιάζουμε τὴν Τήνο, σκυμμένος 'πάνω ἀπ' τὴν κουπαστὴ τοῦ караβιοῦ, ἀκούω πλάι μου, ἀπ' τὸ στόμα ἀπλοῦ ἀνθρώπου τὸ λόγο:

«... Ἄξαφνα λέει, ἀκούστηκε κατὰ τὸ μουράγιο ὁ μεγάλος κρότος. Πῆγαν κι' ἦρθαν τὰ βουνὰ τῆς Τήνος κι' ὁ γιᾶλος σείστηκε καὶ ἴναξε θεόρατο κύμα, δυνατό. «Βαγγελίστρα μου!» εἶπαμε καὶ πέσαμε καταγῆς παρακαλώντας. Σὲ λίγο νάσου ὁ ἄλλος κρότος. «Ἐδῶ εἶνε ἡ συντέλεια, εἶπαμε. Χανόμαστε. Ἄν δὲ βάλεις τὸ χεῖρ σου ἐσὺ χανόμαστε». Τὸ βασιλικὸ καρόβι δὲ ἀπ' τὸ λιμάνι βούλιαξε. Τὴν εἶχε πάρει τὴ λοβωματιὰ κατὰστηθα—τὶ θαρρεῖς σὰν τὸν ἀνθρώπο εἶνε κι' αὐτὰ—δὲ γινόταν πιά νὰ σηκωθῆ κι' ἔπεφτε. Ἡ ἄλλη τορπίλλα—αὐτὴ θὰ ἦταν κι' ἂν ἦταν πὺ θᾶκανε κακὸ στὸν κόσμο τοὺς προσκυνητὲς πὺ γέμιζε φύσκα τὸ μουράγιο, ἂν δὲν τὴν ἔπαιρνε ἡ Βαγγελίστρα. Σίγουρα καβαλίκεψε ἀπάνω τῆς, δελφίνα πάνω στὸ κύμα, ἡ Βαγγελίστρα, καὶ τὴν πιλοτᾶρισε ντρίτα, τὴν ἔριξε στὸ μπράτσο τοῦ λιμανιοῦ, πάνω στὰ βράχια νὰ σπάσει καὶ νὰ χαθεῖ. Κι' ὕστερα ἡ Βαγγελίστρα, ἀπὸ δελφίνα ἔβγαλε φτερό κι' ἔγινε περισσότερα, καὶ πέρασε πάνω ἀπ' τὸ λαὸ τοὺς προσκυνητὲς πὺ εἶχε πέσει στὰ γόνατα κι' ἔκλαιγε καὶ παρακαλοῦσε Ἐγὼ μιὰ φορὰ σοῦ λέω τὸ περισσότερι τὸ εἶδα, ἦταν μεγάλο μεγάλο, περισσότερι ἄσπρο. Τὸ κοιτάξανε τὰ μάτια μας καὶ λέγανε: «Δοξασμένο τ' ὄνομά σου. Φουρτούνα ἔρχεται στὸν τόπο μας, Σῶσε μας ἐσὺ πὺ δὲν σ' ἀγαποῦμε καὶ μᾶς ἀγαπᾶς».

Καθὼς ἀκούω τὸ χρονικὸ τῆς μεγάλης μέρας καμωμένο κι' ὄλας παραμῦθι στὸ στόμα τοῦ λαοῦ, τὴ Βαγγε-λίστρα καμωμένη περισσότερι καὶ δελφίνοι, καταλαβαίνω τὴν καρδιά μου νὰ χτυπᾶ δυνατὰ γιὰ τὸ αἰώνιο Θαῦμα. Μὰ ναι, αὐτὸ εἶνε ἡ μυστικὴ καταγωγή, αὐτὸ εἶνε οἱ ρίζες μας, αὐτὸ εἶνε ὁ ὀλοφάνερος δεσμός μας μὲ τὸ παρελθόν, βεβαίωση τῆς συνέχειας καὶ τοῦ πεπρωμένου μας. Αὐτὸ τὸ ἀγνωστο θαλασσινὸ πρόσωπο πλάι μου τὸ δαρμένο ἀπ' τὴν ἀρμύρα καὶ τὸν ἥλιο τοῦ Αἰγαίου, πὺ λέει τὸ παραμῦθι, δένεται μονομῆς μὲ τ' ἄλλα τὰ παλιά, τὰ πὺ παμπόλαια πρόσωπα τῆς θάλασσας μας. Εἶνε τὸ ἴδιο καὶ χάνεται μῆς στὸ βάθος τοῦ ἀρχιπελάγου νὰ τ' ἀνταμῶσε! αὐτὰ τὰ παλιά, νὰ τοὺς μιλᾶσει φιλικὰ, νὰ τοὺς πεί πὺ δὲν ἀπίστησε, τίποτα δὲν πρόδωσε, τίποτα δὲν ἄφησε νὰ χαθεῖ. Προπάντων δὲν ἄφησε νὰ τοῦ φύγει ἐκεῖνη ἡ δύναμη, ἡ φαντασία, αὐτὴ πὺ ταραζεῖ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερὰ καὶ τὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων. Τὴν κράτησε προσθετικὰ σὰν τὴν πρώτη ἔρα

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἡ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

Ἡ μικρὴ πολυγραφημένη ἔφημεριδοῦλα μας ποῦχε σὰν συνέχεια τὸ γνωστὸ Ἐθνικὸ διαφωτιστικὸ περιοδικὸ μας «ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ» ξαναπέρνει σάρκα καὶ ὄστα στὸ ἀνὰ χεῖρας ἔντυπό μας πὺ ἔρχεται νὰ συμπληρώσει ἕνα κενό. Εἶναι τόσο ραγδαία τὰ γεγονότα τῆς Ἐθνικῆς μας ζωῆς καὶ τόσο γόνιμα καὶ σημαντικὰ τὰ ἐσωτερικὰ νέα τοῦ Τάγματος ὥστε ἦτο ἀπαραίτητη ἡ ὑπαρξὶς ἐνὸς εἰδησεογραφικοῦ δελτίου. Αὐτὸ τὸ κενὸ καὶ τὴν ἔλλειψη φιλοδοξεῖ νὰ συμπληρώσει ἡ ἔφημεριδοῦλα αὐτὴ πὺ θὰ ἐκδίδεται ἐκά' στὴν 15ην παραλλήλως πρὸς τὸ Περιοδικὸ μας πὺ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐκδίδεται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΤΟ Ε. Τ. ΑΞ.

Στις 12 τρ. μ. τὸ Τάγμα μας ἔζησε μιὰ ἀπ' τὶς καλύτερες ὥρες καὶ αὐτὸ διότι προέπεμψε μὲ χίλιες εὐχὲς τὸ νέο τέκνο τῆς Μακρονησιώτικης Ἐθνικῆς Κυψέλης τὸ Ε.Τ.Α.Ξ πὺ συγκροτήθηκε ἀπὸ ἀξέκτους τοῦ Γ.Κ.Π.Α. καὶ στρατιῶτες ἀνανήψαντες τῶν Α. Β. καὶ Γ'. Ταγμάτων. Ἡ χαρὰ ἦτο ἐκδηλη στὰ πρόσωπα τῶν νέων μαχητῶν πὺ προσετίθεντο στὰ ἔνοπλα νειάτα τῆς Γαλανῆς μας Πατρίδος καὶ βρῆκε τὴν ἔκφρασί τῆς στοὺς μεστοὺς ἔθνικῆς ὑπερηφανείας λόγους τῶν κ. κ. Γεν. Στρατοπεδάρχου, Ταγμ. κ. Σγουροῦ καὶ τῶν ἄλλων ὀμιλητῶν πὺ διεκόπτοντο ἀπὸ διάτορες ζητωκραυγὲς καὶ ἄλλες πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις. Ὁ «Σκαπανεύς» προπέμπει τοὺς νέους μαχητὰς μὲ χίλιες εὐχὲς καὶ μὲ ὡραῖες ἐλπίδες πὺ τὶς θεμελιώνει καὶ τὸ εὐχάριστο γεγονὸς ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐτέθῃ ὁ ἐγνωσμένης ἱκανότητος καὶ πατριωτισμοῦ τέως Γεν. Στρατοπεδάρχης Συνῆρχος κ. Δασούλης.

Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ

Ἐνῶ οἱ εὐχὲς μας συνωδεύουν τὸν τέως Γεν. Στρατοπεδάρχη κ. Δασούλην εἰς τὸ βαρὺ ἔργον τὸ ὄποιον, ὡς Διτῆς τοῦ Ε.Τ.Α.Ξ., ἀνέλαβε τὴν λύπην μας διὰ τὴν στήρησίν του μετριάξει ἡ παρουσία τοῦ νέου Γεν. Στρατοπεδάρχου Μακρονήσου Συνῆρχου κ. Νικ. Ἐξαρχάκου. Ὁ νέος κ. Γενικός μὲ τὴν εὐρυτάτην ἀντίληψιν καὶ κατανόησιν τὴν ὄποιαν ἀπὸ τῆς προσφάτου ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ἐπιδεικνύει καὶ τὴν εὐφῆμως γνωστὴ στρατιωτικὴν πείραν καὶ μόρφωσιν του εἰμθεθα βέβαιον πὺς πολὺ συντόμως θὰ θέσῃ τὴν προσωπικὴν του σφραγιδα εἰς τὸ βαρυσήμαντον ἔθνοφελές ἔργον πὺ συντελεῖται εἰς τὸ γεωλογικὰ μὲν ἄγνοο ἀλλὰ τόσο ἔθνικὰ γόνιμο νησί μας.

ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Γιὰ ὄλους μας καὶ ἰδίως διὰ τοὺς ἄνδρες τοῦ Β.Ν. πὺ ὕπηρετοῦν εἰς τὸ Τάγμα μας ἡ 2-8-1948 ὕψηξε σταθμὸς καὶ τοῦτο διότι ἔφερε κοντὰ μας τὸν δοξασμένο Ναύαρχο καὶ Ὑπουργὸ τῶν Ναυτικῶν κ. Ἄλ. Σακελλαρίου. Ἡ ἐμφάνισις του ἀνάμυσά μας, ἡ καταναγάζουσα ἀπὸ Ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια φυσιογνωμία του, τὰ φλογερὰ του λόγια καὶ ἀκόμη οἱ πατρικὲς παραινέσεις του προεκάλεσαν, ὡς εὐλογον, βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἄνδρας οἱ ὄποιοι μὲ πρωτοπόρους τοὺς ναῦτες διεδήλωναν παντοιοτρόπως τὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν τῶν διὰ τὴν παρουσίαν του καὶ τὴν πίστιν τῶν πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα καὶ τὰ ὕψηλά τῆς Ἰδανικά. Ἡ Ἐθνικὴ αὐτὴ μυσταγωγία εἶχε ὡς κατακλείδα τὴν παρακάτω Διγῆν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἡ ὄποια ἀποτελεῖ ὕμνον διὰ τὸ Τάγμα μας—τὸ μόνον πὺ ἔχει εἰς τὴν δύναμίν του ναῦτες—καὶ διακηρύσει κατὰ τρόπον πανηγυρικόν τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονὸς ὅτι τὸ Γ'. Τάγμα Σκαπανέων ἀποδίδει εἰς τὸ Β. Ν. ὄχι ἀπλῶς ἔθνικῶς σκεπτομένους ναῦτες ἀλλ' ἀληθινούς Ἐθναποστόλους.

Κοινοποιεῖται ἡ κατωτέρω Διαταγὴ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ: Ἐπιτυχία Ἐναμορφωτικοῦ Κέντρου

